

gende Øst for Spanioløen inden for Umanak Nordpynt, den anden ved Tovkussak, begge i Sukkertoppen Distrikt, for at foretage Undersøgelser med Henblik paa Spørgsmaalet om, hvorvidt en af disse Havne maatte være egnet til Anlæg af yderligere en Havn som Støttepunkt for det danske Fiskeri under Grønland. — Regeringen bemyndiges til at afholde Udgifterne ved eventuelt Anlæg af en Havn med dertil hørende Station, Radioanlæg og Personale.

De i Sommeren 1932 paabegyndte *Undersøgelser vedrørende en Havn* — foruden Færingehavnen paa ca. 63° 42' Nord-Bredde — som Støttepunkt for Færingefiskeriet blev fortsat i Sommeren 1933, uden at det lykkedes at finde en for alle Parter tilfredsstillende Havn. Fiskeriinspektionen har imidlertid fundet to Lokaliteter, som den anser for egnet, nemlig *en Havn inden for Umanak Nordpynt, Øst for Spanioløen*, der er 2 Sømil lang og 200—300 m bred, omkring 20 m dyb, og *en Havn ved Tovkussak*, der er ca. 600 m lang, ca. 300 m bred, passende Vanddybde, begge godt beskyttede og med rigeligt Ferskvand.

Da det, forinden endelig Bestemmelse træffes, vilde være af Betydning, om man kunde faa *Udtalelser fra Fiskerne selv* om de paagældende Havnes Egnethed for Formaalet, gives der i Lovens 2. Stykke Ministeren Bemyndigelse til at meddele interesserede Fiskere Tilladelse til at gaa inden for den i øvrigt særligt fastsatte Fiskerigrænse for saaledes senere at kunne fremkomme med Udtalelser over for Ministeriet med Hensyn til Spørgsmaalet. Og skulde det lykkes i Løbet af Foraaret at naa saa vidt, at der kan træffes endelig Bestemmelse om *Havnens Anlæg*, har man, for at Havnen allerede i den kommende Sommer kunde faa Betydning for Fiskerne, i Lighed med forrige Aar meddelt Ministeren Bemyndigelse til i Finansaaret 1934—35 at afholde Udgifterne ved Anlægget med dertil hørende Station, Radioanlæg og Personale. *Udgifterne* antages at beløbe sig til ca. 33 400 Kr. for Anlægget og til gennemsnitlig 13 450 Kr. aarlig i Driftsudgift.

Ved 1. Behandling i Folketinget fremsatte *Samuelson* atter i Aar Færingernes Ønsker om større Indrømmelser med Hensyn til Ret til at fiske paa Søterritoriet ved Vestgrønland (Adgang til Fiskeri i Fjordene). *Statsministeren* nærede ikke nogen stor Tro til, at det var muligt at komme videre end til de Indrømmelser, som egnede Havnepladser først og fremmest bød, fordi dette vilde være stridende mod den for Grønland gældende Lovgivning. — Lovforslaget vedtoges enstemmigt i begge Ting.